

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členiek senátu JUDr. Jany Baricovej a JUDr. Jaroslavy Fúrovej v právnej veci žalobcu: **MUDr. J.**, bytom T., zastúpeného **JUDr. I.**, advokátkou so sídlom v K., proti žalovanému: **Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Prešove**, Štúrova č. 7, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p.: KRP-29-22/SI-2006 zo dňa 7. novembra 2006, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 3S 1/2007-58 zo dňa 28. marca 2008, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 28. marca 2008 č. k. 3S 1/2007-58 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom zo dňa 28. marca 2008 krajský súd zamietol s poukazom na ustanovenie § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) žalobu žalobcu a účastníkom nepriznal právo na náhradu trov konania. Žalobou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 7. novembra 2006 č. p.: KRP-29-22/SI-2006, ktorým žalovaný potvrdil odvolaním napadnuté rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru vo Vranove nad Topľou č.p.: KRP-29-18/SI-2006 zo dňa 3. októbra 2006 o nevyhovení žiadosti o poskytnutie informácií z priestupkového spisu a odvolanie zamietol.

V odôvodnení krajský súd uviedol, že predmetom preskúmania bolo rozhodnutie správneho orgánu, ktorým potvrdil rozhodnutie o nevyhovení žiadosti žalobcu o sprístupnenie informácií z priestupkového spisu podľa zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe

k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zák. č. 211/2000 Z.z.“), keď s poukazom na ustanovenie § 9 citovaného zákona dôvodil tým, že informácie sa dotýkajú ochrany osobnosti a osobných údajov, pričom dotknuté osoby nedali súhlas na sprístupnenie informácií týkajúcich sa ich osobnosti, súkromia a osobných údajov. Krajský súd uviedol, že žalovaný rozhodol správne a v súlade so zákonom, ak vzhľadom na uvedené a s poukazom na § 9 ods. 1 zák. č. 211/2000 Z.z. v spojení s § 3 zákona č. 428/2002 Z.z. o ochrane osobných údajov (ďalej len „zák. č. 428/2002 Z.z.“) odvolanie žalobcu zamietol a prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu potvrdil.

Proti rozsudku Krajského súdu v Prešove podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, namietajúc, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, zistenie skutkového stavu je nepostačujúce a je v rozpore s obsahom spisu, pričom rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť. Žalobca navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa a žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a konanie, ktoré mu predchádzalo bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP a § 214 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) a zistil, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 OSP).

Podstatou správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní; ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá sa cíti byť rozhodnutím či postupom orgánu verejnej správy poškodená, dovolala súdu, ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami, ako ten, o koho práva v konaní ide.

Z ustanovenia § 247 ods. 1 OSP vyplýva, v ktorých prípadoch sa môže účastník správneho konania domáhať preskúmania rozhodnutia správneho orgánu súdom. Všeobecné sudy preskúmajú zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy vydaných v správnom konaní, ktorými správny orgán zasahuje do práv a povinností fyzickej alebo právnickej osoby.

Predpokladom postupu súdu podľa druhej hlavy piatej časti OSP (*rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov*) je, aby pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť (§ 247 ods. 2 OSP).

Podľa čl. 26 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. (ďalej len „Ústava SR“) sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené.

Podľa čl. 26 ods. 4 Ústavy SR slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti.

Podľa čl. 26 ods. 5 Ústavy SR orgány verejnej moci majú povinnosť primeraným spôsobom poskytovať informácie o svojej činnosti v štátnom jazyku. Podmienky a spôsob vykonania ustanoví zákon.

Podľa § 9 ods. 1 prvá veta zák. č. 211/2000 Z.z. informácie, ktoré sa dotýkajú osobnosti a súkromia fyzickej osoby, písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy týkajúce sa fyzickej osoby alebo jej **prejavov osobnej povahy** povinná osoba sprístupní len vtedy, ak to ustanovuje osobitný zákon, alebo s predchádzajúcim súhlasom dotknutej osoby.

Podľa § 9 ods. 2 prvá veta zák. č. 211/2000 Z.z. informácie o **osobných údajoch** fyzickej osoby, ktoré sú spracúvané v informačnom systéme za podmienok ustanovených zákonom, povinná osoba sprístupní len vtedy, ak to ustanovuje zákon, alebo na základe predchádzajúceho písomného súhlasu dotknutej osoby.

Podľa § 3 zák. č. 428/2002 Z.z. **osobnými údajmi** sú údaje týkajúce sa určenej alebo určiteľnej fyzickej osoby, pričom takou osobou je osoba, ktorú možno určiť priamo alebo nepriamo, najmä na základe všeobecne použiteľného identifikátora alebo na základe jednej či viacerých charakteristík alebo znakov, ktoré tvoria jej fyzickú, fyziologickú, psychickú, mentálnu, ekonomickú, kultúrnu alebo sociálnu identitu.

Z obsahu predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil, že žiadosťou zo dňa 6. septembra 2006, doplnenou podaním zo dňa 12. septembra 2006, sa žalobca domáhal sprístupnenia informácií z priestupkového spisu evidovaného Obvodným oddelením Policajného zboru Slovenská Kajňa pod ČPS: ORP-229/2004, pričom nebol účastníkom konania. Žalobca žiadal oznámiť, či ním vymenované osoby (uviedol konkrétne meno, priezvisko, presnú adresu bydliska) boli príslušníkmi polície vypočúvaní, ak áno, chcel vedieť presne kde (či v mieste trvalého bydliska, t.j. v rodinnom dome alebo na obecnom úrade), kedy (deň - čas), za prítomnosti akej osoby (meno) a či v tejto veci polícia disponuje dôkaznými prostriedkami - fotodokumentáciou. Ďalej žiadal oznámiť, kto označil konkrétnu osobu (uviedol jej priezvisko) za svedkyňu, či je polícii známy dôkaz o svedeckej výpovedi konkrétnej osoby, ktorú označil priezviskom s tým, že uviedol, čo mala táto konkrétna osoba vypovedať, či polícia pri prešetrovaní priestupku evidovaného pod ČPS: ORS-229/2004 vylučuje iniciatívu svedkyne (ktorej priezvisko uviedol), jej manžela a ďalších manželov, ktorých presne označil menom a priezviskom, a či polícia má vedomosť o prípadnom oznámení osoby, ktorej meno a priezvisko presne uviedol v čase od „vyťažovania políciou“ do dňa 6. septembra 2006 proti jeho osobe.

Preskúmaným rozhodnutím zo dňa 7. novembra 2006 rozhodol žalovaný ako druhostupňový správny orgán vo veci odvolania žalobcu proti rozhodnutiu Okresného riaditeľstva Policajného zboru vo Vranove nad Topľou zo dňa 3. októbra 2006 č.p. KRP-29-18/SI-2006 tak, že odvolanie zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru vo Vranove nad Topľou zo dňa 3. októbra 2006 nebolo vyhovené žiadosti žalobcu o poskytnutie informácií z priestupkového spisu

evidovaného na Obvodnom oddelení Policajného zboru Slovenská Kajňa pod ČPS: ORP-229/2004. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, ktoré odôvodnil tým, že z napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé, prečo povinná osoba považovala žiadané informácie za také, na ktoré sa vzťahuje obmedzenie prístupu k informáciám podľa § 9 zák. č. 211/2000 Z.z., a ktoré za také považovala, či všetky alebo len niektoré, ak len niektoré, prečo ostatné nesprístupnila. Žalobca tiež poukázal na to, že jeho žiadosť nesmerovala k zverejneniu osobných údajov inej osoby, ani k iným informáciám, ku ktorým je prístup podľa § 9 zák. č. 211/2000 Z.z. obmedzený. Žiadosť smerovala k informáciám, ktoré povinná osoba získala v rámci svojej rozhodovacej činnosti. Ako na najzrejmejší dôkaz pochybenia poukázal na bod 11 svojej žiadosti, v ktorej žiadal o informáciu o existencii podania konkrétne označenej osoby smerujúcu proti jeho osobe.

Žalovaný po preskúmaní postupu a rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu dospel k záveru, že nie je dôvod na jeho zmenu alebo zrušenie a vrátenie na nové konanie. Žalovaný dospel k názoru, že poskytnutie informácií v intenciách žiadosti žalobcu nebolo možné vzhľadom na to, že s ich poskytnutím bolo spojené aj poskytnutie osobných údajov iných osôb, ktoré svojim podpisom pred prvostupňovým orgánom nedali súhlas na takéto poskytnutie. Preto by konanie správneho orgánu v prípade poskytnutia osobných údajov - mena, priezviska a trvalého pobytu ako všeobecne použiteľného identifikátora, ak nebol daný súhlas dotknutej osoby na takéto poskytnutie, pri neexistencii všeobecne záväzného právneho predpisu, t.j. zákona, ktorý by ukladal povinnosť správneho orgánu takéto údaje poskytnúť, bolo v rozpore s ustanoveniami § 9 ods. 1 a 2 zák. č. 211/2000 Z.z. a § 69d ods. 1 zákona č. 171/1993 Z.z. o policajnom zbore.

Včas podanou žalobou sa žalobca domáhal preskúmania druhostupňového správneho rozhodnutia. Uviedol, že rozhodnutím žalovaného aj prvostupňového správneho orgánu došlo k zásahu do jeho práva na informácie zaručeného v čl. 26 ods. 1 a 2 Ústavy SR, ktorého podmienky realizácie upravuje zák. č. 211/2000 Z.z.. Nesprávnosť napadnutého rozhodnutia videl v tom, že rozhodnutie žalovaného vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, zistenie skutkového stavu je nepostačujúce na posúdenie veci a zistenie skutkového stavu, z ktorého vychádzalo správne rozhodnutie je v rozpore s obsahom spisu. Žalobca ďalej nesprávnosť rozhodnutia videl v tom, že rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť, nedostatok dôvodov a pre neúplnosť spisov správneho orgánu, pričom zopakoval vyššie uvedené námietky v odvolaní proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu. Vzhľadom na uvedené žiadal žalobca preskúmané rozhodnutie žalovaného zrušiť a vrátiť vec žalovanému na ďalšie konanie.

Ústava SR v čl. 26 zaručuje právo na informácie a zároveň upravuje obmedzenia, ktoré je potrebné dodržiavať pri uplatňovaní práva na informácie tak, aby sa vytvorila primeraná rovnováha medzi právom na informácie na jednej strane a právom na súkromie na druhej strane. Práve z týchto dôvodov ustanovenie § 9 ods. 1 a 2 zák. č. 211/2000 Z.z. upravuje, že informácie, ktoré sa dotýkajú osobnosti a súkromia fyzickej osoby, písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy týkajúce sa fyzickej osoby alebo jej prejavov osobnej povahy a informácie o osobných údajoch fyzickej osoby, ktoré sú spracúvané v informačnom systéme za podmienok ustanovených zákonom, povinná osoba sprístupní len vtedy, ak to ustanovuje osobitný zákon, alebo s predchádzajúcim písomným súhlasom dotknutej osoby. Zákon č. 372/1990 Z.z. o priestupkoch, ani zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, na ktorého aplikáciu zákon o priestupkoch odkazuje, takúto povinnosť neupravuje.

Účelom ustanovenia § 9 zák. č. 211/2000 Z.z. je chrániť informácie týkajúce sa súkromia a osobné údaje fyzických osôb. Právo na ochranu súkromia je právo osoby rozhodnúť podľa vlastného uváženia, či, v akom rozsahu a akým spôsobom majú byť skutočnosti jej osobného súkromia sprístupnené iným. Súčasťou práva na ochranu súkromia je aj ochrana osobných údajov. Právo na súkromie však zahŕňa aj právo na ochranu informácií a skutočností, ktoré sa celkom nedajú kvalifikovať ako osobné údaje. Ide napríklad o písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy týkajúce sa fyzickej osoby alebo jej prejavov osobnej povahy. Právo na ochranu súkromia a prejavov osobnej povahy je tiež aj súčasťou práva na ochranu osobnosti podľa § 11 Občianskeho zákonníka.

Zásady ochrany osobných údajov stanovuje zák. č. 428/2002 Z.z.. Osobným údajom je informácia týkajúca sa fyzickej osoby, ktorá je „určená“ alebo „určiteľná“, resp. ktorá je na základe určitého súboru rôznych údajov konkrétne identifikovateľná a nezameniteľná s inou osobou. Súbor údajov, na základe ktorých nie je fyzická osoba priamo alebo nepriamo určená alebo určiteľná a na jej určenie je nevyhnutné získať ďalší údaj alebo ďalšie údaje s vynaložením neúmerne vysokého úsilia, sa nepovažuje za osobné údaje fyzickej osoby. Neúmerne vysokým úsilím sa rozumie získavanie údajov z ťažko dostupného zdroja, získavanie údajov dlhodobým vyhľadávaním, viacnásobným overovaním, porovnávaním a triedením alebo získavanie údajov prieskumom, ktorého výsledky je možné priradiť viacerým fyzickým osobám, ktoré treba ďalej analyzovať, upresňovať a selektovať.

Ak žiadateľ požiada o sprístupnenie informácií o súkromí alebo osobných údajov (resp. dokumentov obsahujúcich tieto informácie), povinná osoba ich podľa § 9 ods. 1 a 2 zák. č. 211/2000 Z.z. sprístupní len vtedy, ak to ustanovuje osobitný zákon alebo na základe predchádzajúceho písomného súhlasu dotknutej osoby (osoby, ktorej sa týka informácia o súkromí alebo osobný údaj). Keďže tieto ustanovenia neukladajú povinnej osobe povinnosť požiadať o písomný súhlas dotknutej osoby, povinná osoba nemusí žiadať dotknutú osobu (resp. blízku osobu alebo zákonného zástupcu) o súhlas. Ak žiadateľ o informáciu nevie preukázať takýto súhlas dotknutej osoby alebo ak súhlas nie je založený v úradnom spise, povinná osoba informáciu nesprístupní. Na informácie vymedzené v § 9 ods. 3 zák. č. 211/2000 Z.z. sa však tieto pravidlá nevzťahujú.

Odvolačí súd mal za preukázané, že žalobca žiadal v rozpore s vyššie uvedenými ustanoveniami sprístupniť informácie z priestupkového spisu, na ktoré sa vzťahuje obmedzenie prístupu k informáciám podľa zák. č. 211/2000 Z.z., a preto s poukazom na vyššie uvedené závery napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 veta druhá v spojení s § 219 ods. 1 OSP ako zákonný a vecne správny potvrdil, pričom sa stotožnil s právnym posúdením a dôvodmi krajského súdu, viazaný tiež rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP).

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 a s poukazom na § 246c ods. 1 prvá veta OSP tak, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko žalobca nebol v konaní o odvolaní úspešný a žalovanému žiadne trovy konania nevznikli, ani si ich neuplatnil.

P o u ě n i e: Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, dňa 25. novembra 2009

**JUDr. Jozef H a r g a š, v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth